

**R.D. Iacobi Marchantii, Pastoris Et Decani Covviniensis
SS. Theolog. Professoris, Rationale Evangelizantivm**

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Eadem Dom. Lect. 36. bipar. Domine filia mea modò defuncta est, sed
veni, impone manum tuam super eam, & vivet. Agit de filia Principis
Synagogæ suscitata ad preces patris, continetque varia ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56372)

Illustrissimo Frederico Borromæo data fuit eximia
Sodalitati ibidem erectæ per Illustrissimum Hen-
ricum de Goudy Cardinalem & Episcopum Pari-
sensem in honorem S. Caroli, cui & Episcopi &
Archiepiscopi, ac Doctores, Pastoresque eximij ad-
scripti sunt. Multi autem in ægritudinibus, aut afflic-
tionibus ad hanc Stulam confugiētes, remedium
& solatium reperunt.

EADEM DOMINICA.

LUC. 38
bipare. *Domine filia mea modo defuncta est, sed veni, im-
pone manum tuam super eam, & vivet.*
March 9.

PARS II.
Documē-
ta mora-
lia expar-
te puella
& patri-
eius con-
suet.
4. Reg. 4.

Matero impulsu affectu Sunamicis accedit ad
Elizæum Prophetam, & se ad pedes illius ab-
iciens supplicat pro filio recenter defuncto, ut di-
gnetur secum venire Propheta eamque vitæ redde-
re. Vnde apprehendens ipsius pedes, ait: *Vivis Do-
minus, & vivit anima tua, non dimittam te.* Qua-
propter, *surxit & secutus est eam*; non obstante
quod iam proximus esset famulam suam Giezi cum
baculo, quem poneret super faciem pueri. Ingredius
tactus sit emortui cadaveris, & utrobique se-
ceturatur turba & ostium clauditur, ut veni in
fecero res peragatur. Sic typus conformis est
veritati, Elizæus Christo Domino, in cuius vir-
tute suscitatur non ab similibus est, nec ubi similitudine
gerit.

stenderet se docere & operari aliter quam soliti
sunt alij Prophetæ, utitur imperio dum sanæ lan-
guidos, vel suscitatur mortuos. Si enim leprosum al-
loquitur, dicit ei: *Volo mundare.* Si mortuum
quempiam in vitam revocat, cum imperio id ipsum
peragitur: *Adolescens tibi dico, surge. Lazare veni for-
as Thabitha cum: Puella surge.* Vnde S. Am-
brof. hac de re mentionem faciens, & ostendens o-
lim aliena virtute patrata à Sanctis miracula, à Chris-
to autem virtute propria, sic dicit: *Si Tobias lu-
men recepit, Angeli sunt non hominis medicina: Si E-
lias mortuum suscitavit, ipse rogavit, obsecro Domi-
ne ut revocetur anima pueri in viscera eius, Si Eli-
zæus leprosum mundavit, valuit figura mysteris, non
auctoritas præcepti.* In Christo ergo morti præva-
luit potestas præcipientis & leviter manum tan-
gens, in Elizæo oratio toto corpore mortuo pu-
ero incubantis. Interim plerique consimilia in ne-
moque suscitationis mysterio reperunt: nam ut-
robique impellit supplicantes pius affectus egra
proles: utrobique ad pedes procedendo fit sup-
plicatio: utrobique petitur ut in domum ubi ja-
cet funus, accedat suscitandus, utrobique con-
tactus sit emortui cadaveris, & utrobique se-
ceturatur turba & ostium clauditur, ut veni in
fecero res peragatur. Sic typus conformis est
veritati, Elizæus Christo Domino, in cuius vir-
tute suscitatur non ab similibus est, nec ubi similitudine
gerit.

Porro ad moralem doctrinam nonnulla hic do-
cumenta annotabimus, primo quidem ex parte
puellæ, secundo ex parte patris.

Mar. 5

*modo ergo. Tandemque domum appulsi, semo vet-
turbam, & assumptis Patre ac Matre puellæ cum
tribus suis discipulis, claudit ostium, tenet puellæ
manum. Sic dum ipse inquit Puella surge con-
festim revertis est spiritus, & illa surrexit. Attende
hic nonnulla similia cum facto Elizæi Prophetæ
quia Elizæus & resuscitatio per eum effecta typus
erat Christi & suscitationis per Christum peragen-
dæ. Attende etiam nonnulla dissimilia quia perse-
ctus Christus maiorique cum auctoritate sua edit
quæcunq; virtute propria potestate. Nam ut o-*

Ex parte
puellæ.
Ipsi 38.
Iob. 14.
De hac re
sup. de
filio. Res
gul.
etia

1. Ex parte puellæ salubre documentum elici-
mus, quando quidem illa nobis ante oculos ponit
inferniam conditionis humanæ, cui omnis ætas, o-
mnisque status subditus est. Erat ipsa filia Princi-
pis, erat uenca Patris sui, erat ex alle totius hæredi-
tatis, erat spes, decor, & columna domus; erat duo-
decim annorum, jam nubilis & floruit ætatis, at
ecce morbo & in ortu obnoxia iugeretur. Vnde ipsa
moriens dicere potest: *Præcisus est velut à texen-
to vita mea, dum adhuc orarier succidit me.* O quæ
recte comparatur mundus arbori varios flores, va-
riosque fructus ferenti, sed paucos ad maturita-
tem perducendi. Nempe alij vento excutuntur,
alij vine de correpti utulantur, alij verme corro-
si excidunt, alij intempetivè exciduntur. En ri-
bia in re præclara mundi & gloriæ eius fallacis fi-
gura. Quam multi enascuntur quasi flores & fru-
ctus speciosi, sed vel febte, vel ægritudine alia,
quasi æstu vel frigore mox correpti in sepulchrum
decidunt, & conculcationi sunt obnoxii quasi flo-
res emaridi? An non hoc ipsum Iob dicere vo-
luit, dum de homine dixit: *Quasi flos egreditur &
conversitur. & fugit velut umbra.* Quando nã eger
dicitur ut flos nã in oriente vitæ & iofantia sua? A-
liquamdiu quidem videtur florere & odorem dare
sed mox contentur varijs ærumnis & morbis, tan-
demque deficient Sole redditur occidenti suo &
gul.

Item de **te**ra, iacetque in vmbra mortis, & tota eius gloria
adlescen- & spes evanescit. Aprè igitur monuit Rex & Pro-
te in pheta: *Nolite confidere in filio hominum: Exhibe spi-*
Naim ritus & revertetur in terram suam, in illa die peri-
mortuo. *vent cogitationes eorum.* Frustra Ionas confidebat in
Psal. 145. vmbra hederæ & eius virore, quia mox vento v-
Ioan. 4. tentate & verme erodente emarcuit. Nec bene iac-
 cebatur ipse vmbra illa fugiente, quia eius fuga
 citate abiecit agnoscere & prævidere, nec in il-
 li confidit. Prædicat Archifynagogus videns fili-
 lia suæ mortem, non irascitur, nec impatienter fe-
 ret, licet sub eius vmbra conquiesceret, & spem
 multam in ea haberet, seu in coniugio honorato &
 prædiure, ad quod idonea propediem cernebatur
 cum magno familiaris gaudio sed humiliatus & lu-
 gens adit cum, quod florem hunc exitum suæ potest
 tati refrigeri, ut iterum efflorescat, & germinat
 luctus & iocundus. Nec spe sua frustratur; non
 in filio hominum, in quibus non est salus, sed in Filio
 Dei & hominis confidens, qui hominum salus ad-
 vnciat.

2. Ex parte Archifynagogi pro filia supplicantis
 etiam hoc pro documento advertimus, quod in
 Evangelica historia multa nobis proponantur ex-
 empla parentum, qui ad Christum veniunt pro filijs
 supplicaturi, nullum verò habemus in quo filij pro
 parentibus obsecrat cernantur.

Ioan. 4. Sic Regulus obsecrat pro filio febri correpto
 ad extrema deducto: *descende priusquam moriatur*
filius meus.

Matt. 15. Sic Chananaea obsecrat pro filia: *Miserere mei*
Fili David, quia filia mea male à demonio vexa-
tur.

Matt. 20. Sic Mater Zebedæi accedit pro duobus filijs ma-
 gno affectu supplicatura, ut sedeat ad dextram &
 ad sinistram.

Luc. 9. Sic denique apud Lucam quidam filium suum
 adducit ad discipulos Christi, & ad Christum, qui
 ab infantia à demonio vexatus fuerat.

Luc. 7. Sic quoque læthymæ viduæ in Naim censur-
 tur pro filij vita obsecrare, & à Domino exaudi-
 untur.

Revolue Evangelica gesta, filios aut filias pro
 parentum vita aut sanitate deprecantes apud Chri-
 stum Dominum non reperies. Advenit quidam ad
 eum, mortuus iam recens parentibus, & dicitur:

Luc. 12. *Magister dic patri meo ut dividat mecum heredita-*
tem. Non obsecrat ut in vitam Patrem aut Ma-
 trem succedat, sed mavult hereditatem quam co-
 rum in columitatem; ideoque pro illius partitione
 rogat, ut scilicet Dominus ei apud fratrem velit fau-
 tor esse.

Affectus parentum erga proles, quam prolium erga paren-
 tes: immò hunc læpius deficere, & pervertit affectu
 quosdam magis affici patrimonio & hereditari-
 quam Patri & Pietati: magisque gaudere de hæ-
 reditate relicta, quam de parentum lugeant morte
 funesta. Quia ergo ea est ingratitude hominum

erga suos progenitores, speciali mandato præcepit
 Dominus honorari parentes, tam externo & inter-
 no honore & amore, quam cura & sustentatione,
 si forte contingat eos iudgere. Non legimus au-
 tem præceptum speciale à Domino datum paren-
 tibus, ut filios diligant, & pro illis solliciti forent,
 cuiusque gererent illorum: quia hoc satis super-
 que factum erat, maxime si de corporalibus &
 temporalibus agatur, de quibus sæpe nimia est pro-
 illis sollicitudo. Quapropter nonnulli parentum
 similes se reddunt Pellicano, qui dicitur proprium
 pro pullis elicere & exhaurire sanguinem, ut eis
 vitam impertiat, vel eam foveat. Sic aliqui dilac-
 deant, affeque nimio eis indulgent cum pro-
 pio nocimento, ludorem & sanguinem exantlan-
 do. Non approbatur à Domino hæc nimia erga
 proles sollicitudo: moderata & bonæ conscientie
 confiderata laudabilis est, quæ à pietate procedit
 & hanc reprehensibilis parentibus Parentum omnium De-
 us, inquit S. Chrysol. serm. 33. Ibi etiam de sollicitu-
 dine & dolore huius Archifynagogi propter filiam
 morientem sic eleganter loquitur: *Circumstante*
familia, inter tenera & blanda obsequia propinquo-
rum molli filia decumbit in lectulo: pater promus seces
tacet & versatur in terra. Illa desicit corpore, hic
mente & animo constabescit. Illa secretas languoris
sui sustinet passiones, hic factus & lugubris totus toto
fertur & iactatur in populo. Illa moritur ad quietem:
hic vivit ad penam.

Potèd hic Archifynagogus sic lugeas, sic sollicitus
 pro filia suæ morte, quæ unica erat, etiam nos
 instruit quantum luctus & doletis impedere,
 quantumve curæ & sollicitudinis peccator gerere
 debeat pro anima sua per peccatum mortua, quan-
 doquidem unica sit, quam qui perdit omnia perdit:

Quid prodest homini, si universum mundum lucre-
tur, anima vero sua detrimentum patiatur? Omnia
duplicita nobis dedit Deus, ait S. Chrysol. hom. 22.
ad Pop. duo oculos, duas aures, duas manus, duos pe-
des: si horum unum laeditur, per alterum nos consolam-
ur. Animam vero dedit unam, si hanc perdidimus,
quænam vicemus? Huius ergo providentiam
faciamus: nihil saluti illius preferentes. Hæc Chry-
sost. Hæc est illa unica pro qua frequenter in perso-
na peccatoris orat Rex & Propheta: Erue à throno
Dei animam meam & de manibus meis unam ma-
am. Quasi dicitur: Siue casta in ore, erue eam à da-
monis potestate, quia unica est, & digna tua com-
passione: hanc nobis in depositum dedisti factissimam,
hanc tuo pretio sanguine redemisti, fac
ne pereat æternam: sed si per infirmitatem mor-
tua est & in manus ac potestatem hostis tradita, er-
ue eam & potestate tua suscita, eam iterum ve-
stram tibi vendica. Leonibus infanti & Saranæ
malguitati exposita, magnis circumnecta est per-
iculis: Sed tu Domine quando respicies? Respice a-
nimam à malignitate eorum, à leonibus vocatam
matrem. Sic quia unica est, custodienda sollicitè
Deo

Quam
 animam
 peccatrix
 longon-
 dum &
 dolendum
 Psal. 12.

Quam
 animam
 peccatrix
 longon-
 dum &
 dolendum
 Psal. 12.

Exp. par. p. 14.

Luc. 9.

Luc. 7.

Luc. 12.

Affectus

Psal. 12.

Deo commendanda obnoxissimè. Votis est anxius gatus, nomen Domini invocaret, & agnosceret Sal- requirendus, vitærum vitificet, si quandoque in uerorem, inquirereque pro filia & pro se salutem, inimitatem aut mortem cadat. Hoc sua erga fili- O benignitas grandis Domini Iesu in omnibus ger- am vitam saluandæ, & ad Christum uiuifica- tis & uis suis! O dilectio etiam erga hostes col- torem proprio gressu nos docet hic Archilynago- ficar.

Tres mor- tus à Christo suscitati quod suscitauerunt.

Quam tei etiam approbans Dominus, il- Secundo, Christus Dominus aduentans ad do- mus preces & laudibus benigne suscipit, eius uo- tum Præceptis Synagoge ut suscitaret filiam, seme- illud exaudit. Filia autem hæc prima est inter eos, uer turbam tumultuantem ac Tibicines. Hi adue- nerant, inquit Theophilactus, quia moris erat a- lam peccatricem, quæ animo peccatam concepit, pua ludatos in furet. Virginiam Nobilium, in f- quæ necdum opere completæ. & ided repitit de- quum Virginitatis inacta, eodem Tibicines & g- functa in domo, ibidemque suscitatur. Alter ado- Lictotes aduocare qui solent nuptijs ad se uel cer- leficens qui efferebatur defunctus extra portas, si- te iudoc uocabantur, ut accento logubritate luctum g- nificat peccatorem per peccatum mortuum, qui omnes concitarent, sicut & antiquitus lamentatur opere compleuit uoluntatem, & non solum interno ces ad eum effectum adhibebantur. Per hoc uerò fed etiam exterius consummato peccato sibi mor- quod tumuleum omnem & turbam fecerit Do- tem conseruit. Lazarus uerò quadriuanus & sexti- minus, significat & nos edocuit, illum qui pecca- dus eos designat, qui consuetudine peccandi iam- in mortuus est, non fide ad vitam gratæ rediit, si- in medijs agit turbis, id est que necessarium esse tur- halant. Ided difficultas suscitatur quam priores re- bam fecedere, ut vitam cordis in seculo possit re- center adhuc mortui, in quibus Dominus non pra- cipere. Sic interretatur id S. Gregorius 18. Moral- se culti difficultatem aliquam, sicut in suscitacione cas. *Foras uerba eijetur ut puella suscitetur: quia nisi prius à peccatis uerba cor ad expellatur, secularium endo, suspirando, in clamando, &c. Vide Augu. de multitudine carnarum, anima quæ in uisus mortui a his tubis resuscitatur a Domino sem. 44. de verb. in uer. non reuertitur. Nam dum, se per in numerum terre- Dom. Vnde & Chrysol. de hæc filia let. 34. apert. non in desiderium cogitatione spargit. ad conuic- rationem sui se nullatenus colligit. Hæc ille- quali de anima quæ mox peccato concepto optat 4. Reg. 4. resurgere & uiuificari a Domino, sic loquitur: *Filia mea modo defuncta est, sed uen. Hoc est dicere. Adhuc Matet proeui. sicut omni cum sollicitudine, ut fili- uitæ manet alor, adhuc uestigia anime uiuentur, zaus ei vitam refunderet, dicitur quod ingressus E- adhuc est in uia spiritus, adhuc Dominus domus ha- hzæus locum ubi puera cecebat, clauso ostio super te ber filiam, adhuc mortuum carceris nequit: ergo ut & super puerum, ouauerit ad Dominum. Neque- dem do uellicos admittit, se solum Elizabeth & puer- entem possit animam retinere sefina. Hæc Chrysol. rum ineludat. Figura uerum hic est peccatoris, qui rum sem. 34. Fax eud concepit suauam, si dum recen- debet ab omni familiarum conuersione secede- ter extincta est, & adhuc sumat, igni ad nouetur: sic re, & solum cum Magistro spirituali inclinat, ut ad & anima mox conuersionem & vitam recipit, si ita salutem & vitam uacat reuerti, spiritumque diu- ritin à peccato Christo iterum appropinquet.**

PARS II. Moralium, ex parte Christi continet.

EX parte etiam Christi Domini nonnulla elici- in is salubria documenta. Ac in primis docet benignitatem etiam erga inimicos, quando ad pri- mam petitionem mox sequitur Petrosidem Syna- goga, ut eius uotis satisfaciatur quanto cyus. Non e- nim se morosum exhibet, non eius adhuc impetu- etiam fidem arguit, quod præsentiam Domini cor- poralem existimet necessariam ad suscitandam fili- am: sed carbones ignis congerit super caput eius, & beneficens eam sibi deuincit ac benignitate, se- quendo, & ei obsequendo quam properet. Cum er- go hic fuerit Princeps Phariseorum, qui Christo Domino erant infensissimè hostes, illum uoluit & illos sic vincere, & vincere, ut odium deponerent, & ad ipsum ueniret attracti in funiculo Adam, in vinculo charitatis. Immo Christus tamquam ma- gnes mylticus occulta sua uirtute animum huius Principis ad se attraxit, anrea forsitan durum & ri- gidum instat ferri, Immo iste illi afflictionem, tribu- lationem, & dolorem ex inierit filia, ut hoc quasi funiculo affectus, aut pungente uelut calcar insti- loquen: *Nec Matri carnali ad filium mortuum adi- tis datur, unde enim daret, per eum ut scilicet le- cus mortui in peccatis proficiat, ut nihil capiat, amplius quam Modus in eademer. Ita, d peccato- queit uolucem & cubiculum adfconditum, ut peccata desitas, ut salutem & vitam gratia, spiri- tum que diuini iterum recipias, & rediatis Patri spiritum, ac Ecclesie Matri eue cum gaudio sinus & incolumis. Sic nimirum multi in cubiculo & lo- co secreto exercitijs animæ intentionibus vacantes, ubi solum Medicus est & cadaver. Quasi opret Magistri spiritualis vitæ annam recollectionem & seculum in locum ali- quem à turris remotum suadent uoluntate ad ani- mæ itatum peffectè inuestigandum, ad excindend- dam & amouendam penitus peccatorum occasio- nem, ad resuscitandum spiritum & spiritus seruo- rem. De qua respecialiter tractauit in uirga Aaronis T. lect. L. ch. 13. Vide ibi dict. Tertio, in hac quod Christus Dominus ait, Non est*

Cur ribi- cines ad- hibiti sim ad funera

4. Reg. 4.

Bachari- us op ad lanua

Non est

Vanam gloriam fugienda docet Christus in hac scitacione

est mortua puella, sed dormit, & postea praecepit praesentibus sollicitationi, ut nemini dicant, docet nos fugere ostentationem & vanam gloriam. Sic enim fecit solitas virtutes clare, & magna sua imitari. Ideo ergo maluit hic mortem vocare somnum, ut sic obiter laudem & gloriam posuit verum cum veniret diceret: Non est mortua sed dormit. quia haec mors non tam mors quam somnus erat. quem excutere venerat Dominus, quasi dormientem excitaturus: & ideo vocat somnum, quia tam facile erat a morte quam a somno eam excitare. Sed audi hac de re Sedulium lib. 3. Paschal. cap. 11. Cuncti incorpore videbatur extintum, solum Christo qui ad vitam venerat largiendum, sopor apparebat in suis. Et hoc ad eius gloriam pertinuit singularem, quod defunctum dixerit dormientem, ut admirabilia facta virtutum monstraretur, minus se donare pronunciat quam donabas, humane laudis declinare in iuriam. Hae ille sic nimirum Christus opera sua celat, ut nos doceat nostra non predicare, aut exaggerare, sed potius a laudibus quasi ab iniurijs nos subtrahere. Propter hanc enim causam etiam alibi dixit, Ego vado ut in somno excitet eum. Sic & Moyses, licet iam inauguratus foret ut Legatus Dei & populi Israel Liberator per miraculum rubi & missionem Dei, tamen hoc celat profiticens in Aegyptum, & locero solummodo dicitur Reverentiarum ad fratres meos in Aegyptum ut viderent eum. Sic & Moyses, licet iam inauguratus foret ut Legatus Dei & populi Israel Liberator per miraculum rubi & missionem Dei, tamen hoc celat profiticens in Aegyptum, & locero solummodo dicitur Reverentiarum ad fratres meos in Aegyptum ut viderent eum. Sic & Moyses, licet iam inauguratus foret ut Legatus Dei & populi Israel Liberator per miraculum rubi & missionem Dei, tamen hoc celat profiticens in Aegyptum, & locero solummodo dicitur Reverentiarum ad fratres meos in Aegyptum ut viderent eum.

Joan. 11.

Exod. 4.

Mag. 5.

Quod autem Dominus praecepit his qui praesentes erant sollicitationi ut nemini sciret, idque praecepit vehementer, non sic locutus est cum praecepit, ut peccati vinculo quempiam obstringeret, sed ut humilitatis documentum daret, & ab inani gloria accostentatione manerere se alienum ostenderet. Vnde S. Gregor. 19. Moral. c. 14. sic dicit: Servus sua Christus exemplum dedit, ut nisi quidem virtutes suas occultare desideraret, & tamen ut alij proficiant eorum exemplo, prodantur in vitijs. Et facta quidem occultando sua se ipsos custodiant, sed dum prodantur in vitijs, bona ad proximos suos exempla transmittunt. Occultentur ergo studio, necessitate publicentur: & eorum occultatio sit custodia propria, eorumque publicatio sit utilitas aliena. Hae ille.

4.

Quod, quod Dominus dum divinum ac mysticum verbum pronuncians: Non est mortua puella, sed dormit, permittit se tideri a turbarum crasse intelligente & ignorantem: significavit & docuit non obstante irrisione malignantium vel ignorantium in pio opere esse progrediendum. Sic David ante arcam Dei totius virtus saltans derideretur a Michol. Sed nihilominus profecit opus ex pictate irrisione. In bono opere progrediendum, non in pio opere esse progrediendum. Sic David ante arcam Dei totius virtus saltans derideretur a Michol. Sed nihilominus profecit opus ex pictate irrisione.

2. Reg. 6.

Illius sum plusquam factus sum, & ero humilis in oratione. Evang.

culu meo. Sic populus alienigena deridet populum Dei reedificantem, imo quibus potest modis impedit conaturat: ille irrisiones alienigenarum contemnit, & conatibus eorum obstitit periculis in opere: Una manus opus faciebant, altera gladium intendebant, ut dicitur: Sic & iusti una debent manu operari, altera patientiam tenere in medijs vel ludibrijs, vel contumelijs, vel conatibus obstitentium mundanorum hominum. Nec debent filij lucis quietari propter noctuas ululantes: nec propter caenas oblatrantes debet qui rectam viam carpsit ab ea recedere. Nam & hoc praecepit Sapiens Ambulans recto itinere, & timens Deum, despicitur ab eo qui infami graditur via. Sed hoc contemendum, tamquam si caecus derideat videntem, claudus redit gradientem, exeret sanum. Non est vituperium lucis, si audit ea aut ridet vesperitillo, nocte laudans. Postremo non sine mysterio Christus ad puellam veniens, eius tenet manum, quia etiam ab sine mysterio rogatus fuerat his verbis: Veni, & impone manum tuam super eam. Vnde S. Chrysologus subtiliter ferm. 33. hac de re sic loquitur: Archisynagogus hic legi notitiam habebat, & cum verbo cetera, hominem manu Dei legerat figuratum. Creditur ergo Deo, quia eadem manu qua creatam senserat filiam, credidit recreari & re-inceps ad vitam, adeoque rogatus: ut qui sponse posuit manum ad creandum, ad reparandum iterum exoratus imponat. Eius spectat illud probere: Tu formasti me, & posuisti super me manum tuam. Quis posuit cum formaret ex nihilo, imposuit iterum ut reformaret ex perditio. Hoc etiam nonnulli advertunt, quod nullus viri Dominus manum renevit ut suscitaret, nequidem ipsius Lazari dum eum ad vitam revocavit: suscitans autem puellam tenet manum, sic etiam ab eadem sine sanas Petri locum. Quid ita? Audi S. Chrysologus ferm. 18. Quae necessitas tangendi erat, ubi teneras subendi? Sed Christus tenuit manum mulieris ad vitam, quia Adam de manu mulieris accepit mortem. Tenuit manum eius, ut quod manus praesumpta amiserat, manus repararet auctoris. Tenuit manum eius ut acciperet indulgentiam manus quae carperat de morte sententiam. Hae Chrysol. item subtiliter & eleganter. Quod autem S. Lucas dicit Dominum clamasse ut rediret spiritus puellae, S. Marcus addit eam ambulasse, & iterum S. Lucas ait, iussisse Dominum ut ipsa comederet, omnia ista indicant ea quae fieri solent in peccatoribus sollicitatione ad vitam gratia. Imprimis Deus ei in clamat fortiter, Surge, & commoveat interius metu & motus gehennae, ut spiritum concepiat. Deinde manum illi porrigit ut auxiliam, & in symbolum amicitiae recuperandae. Denique iubet ambulare, hoc est in bonis procedere, atque etiam cibum sumere, hoc est Eucharistico pane se reficere in signum verae vitae. Concludamus & dicamus Domino vitae nostrae auctori, formatori, reformatori.

Veni Domine Iesu Christe, & impone manum tuam super omnes animas in lecto mortis seu Conclio peccati.

1. Esd. 4.

Prov. 14.

5.

Cur Christi manu numpuella tenet.

Luc. 8. 1.

Cur tibi...

4. Reg. 4.

Factari...

3.

DOM. VLT. POST PENTEGOSTEN.

peccati facientes, excita eas voce tua, manu tua, imperio, tuo, uterum concipiant spiritum vite, & respicient ad te, respicient in te, qui auctor es & dator vite vite. Ne peccatas eas in corporis sui lutea domo defunctas diu iacere, ac tandem effert ad æternam mortem, & in gehennæ sepulchrum inferri: sed in signum vite, iube eas surgere, ambulare, cibum veritatis percipere & te sequi, jugiterque gratias agere, & enarrare omnibus quanta Deus fecit animæ suæ. Sic & nos eis congratulamur & tibi confitebimur narrantes nomen tuum & mirabilia tua, scientes quia *Sacramentum Regis abscondere bonum est, opera autem Dei revelare & confiteri honoris causa est.*

Tob. 12. *bonum est, opera autem Dei revelare & confiteri honoris causa est.*

Exempl.

Exemplum non ab simile huic à Christo hic exhibitum habemus in actis S. Theodorici, discipuli S. Remigij, apud Baron. tom. 6. anno 514. & apud Sur. tom. 4. Julij Defuncto Rege Clodovazo, quem B. Remigius ad fidem traduxerat, & de facto fonte susceperat, filius eius Theodoricus regni gubernacula suscepit. Is verò nuntios misit ad S. Remigium, obnixius rogans ut ad ipsum veniret, & mittere eius filie graviter laboranti manus imponeret. At S. Remigius adversa tunc corporis valetudine impeditus, B. Theodorico quem gratia curatio num præditum divinitus cogavit, suas vices demandavit. Ille iussa Magistri exequens ad Regis Palatium proficiscitur, in ipso autem itinere tristis ei affertur nuntius de obitu puella, rogantque eum qui missi erant à Rege ne se frustra fangeret. At ille à proposito non discedens venit ad Palatium, Regemque & Reginam cum tota familia mortentes reperit. Illorum ergo lachrymis etiam ipse ad lachrymandum permotus: *Sedis, inquit, paululum parenturque funeri oportuna, ego inserim id exequar cuius gratia veni.* Cumque non nisi illi quos ipse iusserat, mansissent, sublatis in caelum oculis ac manibus, preces intra mentis penetrabilia, lachrymis faciem rigantibus, corde compuncto obtulit: deinde accessit ad corpus exanimæ, & illud unxit oleo lacto. Et ecce subito omnes expertes vite ætatis suo vigori restituntur, & puella se palam proficitur vite redditam precibus Theodorici. Accurrit Rex & Regina, stupent ad miraculum, Palatium omne exultat, cum tibi hominem Dei venerantur. At non tibi hic simile geri videtur sicut in familia Principis Synagoga, ubi à Domino suscitata est puella unica eaque dilectissima, cum totius familie miris applausu, exeunte fama in universam terram illam. Sed id fecit Dominus Iesus Christus sua potestate & imperio; *Hanc enim Pater signavit & in mundum misit ad mortuos in vitam resuscitandos: S. autem Theodorici usque ad precibus suis & lachrymis sanctis invocavit, & virtute Christi Domini manifestavit, quicquid hic effecit miraculi.*

2° Pet. 6.

Erit tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet.

Inter varias mysteris plenas apparitiones S. Joanni in Apocalypsi factas, illa hodierna Evangelio & nostro proposito apprime congruit, ubi relictæ vidisse Angelum volantem per medium caelum, habentem Evangelium æternum, ut evangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem & tribum, & linguam, & populum. Hic Angelus volabat per medium caelum, ut ab omnibus videri posset, habetque Evangelium æternum, hoc est, in quo æterna salus continetur, in quo & æterna bona promittuntur ad allucinandum, & æterna mala denuntiantur ad terrendum. Habebat porro commissionem ad evangelizandum omni genti & populo, sed specialiter his qui sedent super terram, hoc est qui in cujus terræ inhabitant, terræ incidentem terram spectant, & ad terram tunc desiderio anhelant, negligentes caelestia & æterna, parum solliciti de salute sua. Hi nimirum appeti dicuntur sedere super terram, & ad hos oportune mittitur Angelus volans per medium caelum, cum Evangelio æterni, ut ad caelum oculos erigant à terra, & mentem auresque arripant ad vocem æterna promittentem bona, vel supplicia denunciantem æterna. Hi qui stant vel ambulant super terram, quasi illam calcantes & eam supereminentes mente & corde, non ita indigent alluci vel terrenæ voce Angeli, cum jam sint erecti & attentati ad divinas promissiones vel minas.

PARS I.
Quam sa
lubriter
timeatur
iudicium
ante quod
veniat.
Apo. 14.

Iam attende quid voce magna & sonora enunciet pro themate suo Angelus ille evangelizans ex adeo sublimi cathedra. Hoc nempe Thema eius est: *Timete Dominum & date illi honorem, quia venit hora iudicii eius. & adorant eum qui fecit caelum & terram, mare & fontes aquarum.* Quando dicitur: *Timete Dominum*, rationem timoris latius ipse hoc verbo indicat. Timendus nempe est, quia Dominus est, quia in manu eius est vita nostra ut de illa pro suo disponat beneplacito; quia in Domino est plenissimo & perfectissimo est corpus & anima nostra, dicente ipsomet: *Timeo eum qui corpus & animam peccati mittit in gehennam.* Hoc ipsum agnoscebat Plaltes dicens huic Domino: *In manibus tuis fortes meae, sive ut alij legunt: In manibus tuis tempora mea; vita scilicet & mors, tempus & æternitas felix & infelix in manu Domini nostri est, & ideo eum merito timere debemus. Sed etiam specialem huius timoris rationem reddit Angelus: Quia venit hora iudicii eius.*

Timendus
Dominus
quia venit
hora iudicii
eius.

Hac est propositio Angeli, quem S. Joannes per medium caelum volantem, & audivit voce magna clamantem, ut ipse scripsit mandaret, toto publicandum ubi in finem usque sæculi, quod ex tunc Angelus

Matt. 10.
Psal. 10.